

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/163/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118204258
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5118204258.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČO: 64 948 242, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 47 251 336, zastúpenej ALTER IURIS s.r.o., so sídlom Tolstého 9, Bratislava, IČO: 36 708 771, proti žalovanej: A. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. N. XXX, V. W. Y., zastúpenej Burian & partners, advokátska kancelária, so sídlom Vojtecha Tvrdého 819/1, Žilina, IČO: 47 254 483, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 2C/12/2018-244 zo dňa 21. 02. 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina určil neúčinnosť právneho úkonu - Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej už len „BSM“) uzavretej medzi L. Z., nar. XX. XX. XXXX a žalovanou, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Kysucké Nové Mesto pod č. V919/2017. Žalobkyni zároveň priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celom rozsahu. Svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 42a ods. 2, § 42b ods. 1, 2, 4 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 116 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že žalobkyňa má voči zmenečnému ručiteľovi L. Z. pohľadávku. Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Trenčín 37CbZm/2/2018 zo dňa 06. 11. 2018 mal preukázané, že L. Z. bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni zmenkovú sumu 131 739,24 eur spolu s úrokom vo výške 6 % ročne až do zaplatenia, ako i zmenkovú odmenu 439,13 eur. Žalobkyni boli priznané aj trovy konania. Súd mal za to, že k prevodu vlastníckeho práva ku všetkým bonitným nehnuteľnostiam v zmysle Dohody o vyporiadaní BSM došlo s úmyslom zmeneného ručiteľa ukrátiť žalobkyňu ako veriteľku. V čase prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v zmysle Dohody o vyporiadaní na žalovanú zmenenčný ručiteľ musel vedieť o záväzku od dlžníka a o svojich záväzkoch voči žalobkyni a o tom, že v dôsledku neplnenia povinností zo strany dlžníka a zo svojej strany vyplývajúcich zo zmluvy sa stane kontokorentný úver splatný a že žalobkyňa vyplní blankozmenku za podmienok uvedených v dohode a svoju pohľadávku bude vymáhať súdnou cestou tak u dlžníka, ako aj od zmenkového ručiteľa. Preto zmenkový ručiteľ v úmysle ukrátiť žalobkyňu ako veriteľa uzavrel so žalovanou Dohodu o vyporiadaní tak, že všetky nehnuteľnosti uvedené na liste vlastníctva č. XXX v kat. území F. N. previedol v zmysle citovanej dohody na žalovanú. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni náhradu trov konania ako úspešnej účastníčke v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaná. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, poprípade zmeniť a inak právne posúdiť dôvodiac tým, že súd prvej inštancie

v dôvodoch svojho rozhodnutia nereaguje na zásadnú relevantnú námietku súvisiacu s predmetom súdnej ochrany týkajúcu sa ukrátenia veriteľa. Mal za to, že Dohodou o vyporiadaní BSM nedošlo k ukráteniu veriteľa, nakoľko táto dohoda bola uzatvorená v súlade s ust. § 150 Občianskeho zákona a na základe nej došlo k vzájomnému vyporiadaniu všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva. Poukazovala i na judikatúru súdov, v zmysle ktorej k zmenšeniu majetku dlžníka dochádza bez pochyby predovšetkým pri bezodplatných právnych úkonoch, pri ktorých dlžník poskytuje nejaký majetok alebo iné plnenie inej osoby bez protiplnenia, prípadne úkon, ktorý síce je odplatný, avšak pri ktorom protiplnenie druhej strany právneho úkonu nie je ekvivalentné. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že vyporiadanie BSM bolo v súlade so zásadami uvedenými v OZ a zaplatila manželovi prevodom na účet celú hodnotu polovičného podielu z nadobudnutých nehnuteľností, t. j. zaplatila manželovi sumu 165 500,- eur a zároveň na seba prevzala záväzok z titulu hypotekárneho úveru voči T. F., a teda je zrejmé, že napadnutou Dohodou o vyporiadaní BSM nedošlo k žiadnemu ukráteniu uspokojenia veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky, nakoľko išlo o odplatný právny úkon a cena je podľa jej názoru ekvivalentná.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žalovaná v priebehu konania doložila súdu uzavretý dodatok k zmluve o dohode zo dňa 03. 05. 2019, na základe ktorého má doplatiť L. Z. sumu vo výške 115 500,- eur, nakoľko polovičná hodnota majetku patriaceho do BSM bola 165 500,- eur, pričom už mala zaplatiť L. Z. sumu vo výške 50 000,- eur na podklade Dohody o vyporiadaní BSM. Mala za to, že adekvátnosť plnenia je potrebné posudzovať ku dňu uzavretia Dohody o vyporiadaní BSM, pričom účinnosť tejto dohody nastala 15. 08. 2017. Suma 50 000,- eur v tom čase nebola adekvátnou sumou zodpovedajúcou podielu v nehnuteľnostiach.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne poukazovala na to, že jej odvolanie spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, na ktoré v plnom rozsahu poukazuje a mala za to, že neboli splnené podmienky pre odporovateľnosť právneho úkonu, tak ako to predpokladá Občiansky zákonník.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Tak ako to správne konštatuje i žalovaná vo svojom odvolaní, k základným právam strán sporu obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Ak však ale v odôvodnení nereaguje na zásadnú relevantnú námietku súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú v tomto prípade žalovanou, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti. Takýmto postupom dochádza teda vždy k odňatiu práva na spravodlivý proces, a preto i odvolací súd musí rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť v takomto prípade na ďalšie konanie. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je opätovne potrebné prisvedčiť žalovanej, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevyporiadal s námietkou ekvivalentnosti plnenia zo strany žalovanej, ktorá otázka má práve zásadný význam pre posúdenie ukrátenia veriteľa ako jednej zo základných podmienok neúčinnosti právneho úkonu v zmysle § 42a ods. 2 Občianskeho zákona.

7. Pokiaľ teda žalovaná v priebehu prvostupňového i odvolacieho konania poukazovala na to, že Dohoda o vyporiadaní BSM, ktorej odporovateľnosti sa žalobkyňa domáha, bola uzatvorená v súlade so zásadami obsiahnutými v § 150 OZ, na základe čoho potom i plnenie z jej strany bolo ekvivalentné k výške podielu na spoločnom majetku a súd prvej inštancie sa s touto námietkou nevyporiadal, zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok porušenie práva na spravodlivý proces na strane žalovanej, a preto musel odvolací súd jeho rozhodnutie, tak ako je to už vyššie uvedené, zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

8. V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne prejednať vec a skúmať, či Dohoda o vyporiadaní BSM bola uzatvorená v súlade s právnymi predpismi. a teda či aj plnenie zo strany žalovanej bolo v tomto prípade ekvivalentné s prihliadnutím na zásady uvedené v § 150 OZ. Za tým účelom zväží i možnosť vypočítania L. Z. ako jedného z účastníkov dohody, ktorý bude musieť súdu vysvetliť, z akých zásad vychádzali pri stanovení výšky náhrady zo strany žalovanej, t. j. na ktoré

konkrétne okolnosti v zmysle citovaného zákonného ustanovenia (§ 150 OZ) prihliadali, lebo len potom bude možné ustáliť, či k uzavretiu predmetnej dohody skutočne došlo s úmyslom ukrátiť veriteľa.

9. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).